الرد على فيديو تحديث الكتاب المقدس أخيرا وجدوا الفقرة الضائعة وموضوع فظائع ناحاش

مخطوطات قمران الكهف الرابع لسفر صموئيل 4Q51 من منتصف القرن الأول ق م تختلف اختلافات كثيرة عن النص الماسوري وهي فقرة من 3.5 سطر لم يكن لها أي وجود في مخطوطات الكتاب المقدس.

وهي في نهاية الاصحاح العاشر وبداية الاصحاح الحادي عشر

وناحاش ملك العمونيين اضطهد بشدة الجاديين والرؤوبين (الرَّأُوبَيْنِيِّينَ) وخلع عيونهم اليمنى ولم يعط إسرائيل مخلصا ولم يبق رجل من بني إسرائيل في عبر الأردن لم يخلع ناحاش ملك بني عمون عينه اليمنى الا سبعة الاف رجل هربوا من يد بني عمون وذهبوا الى يابيش جلعاد

[ונ]ח̄ש מלך בני עׯמון הוא לחץ את בני גד ואת בני ראובן בחזקה ונקר להם כׯ[ול]
[ע]יׯן ימין ונתן איׯן [מושי]עׯ ל[י]שראל ולוא נשאר איש בבני ישראל אשר בעׯ[בר הירדן]
[אש]רׯ ל[וא נ]קׯרׯ לו נח̄[ש מלך] בני[ע]מׯון כול עין ימין ו[ה]ן שבעת אלפים איש
[נצלו מיד] בׯנׯי עמון ויבאו אל [י]בש גׯלעד ‸ויהי כמו חדש

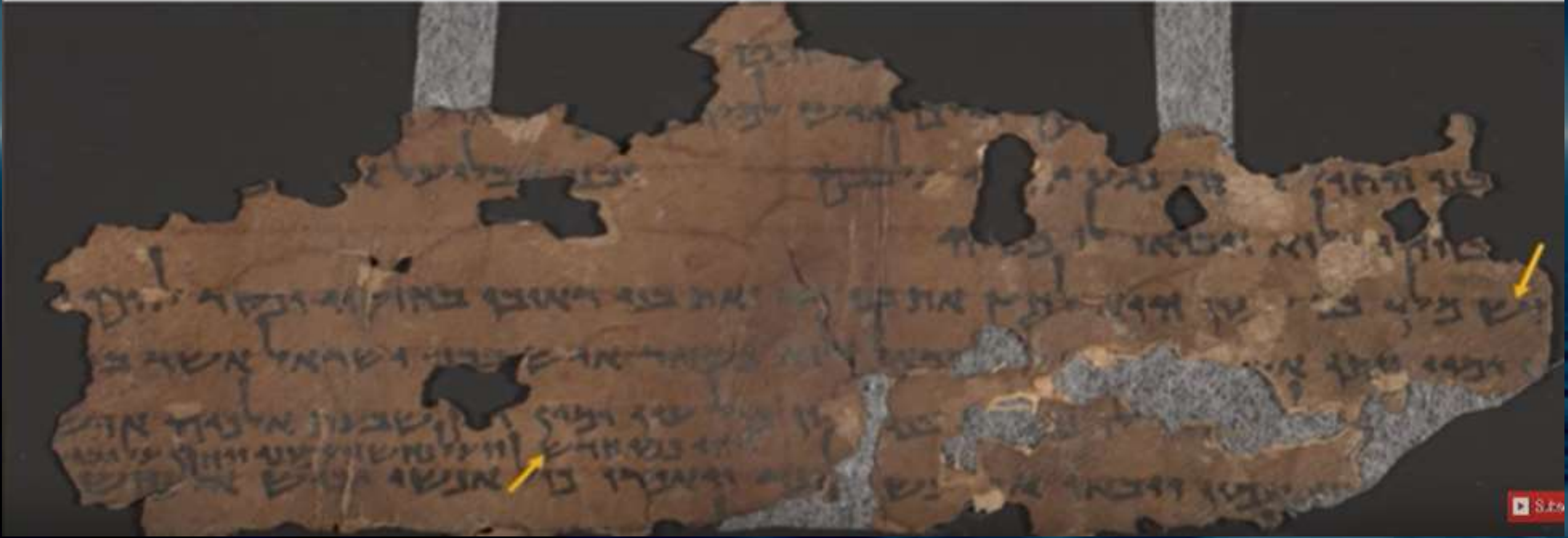

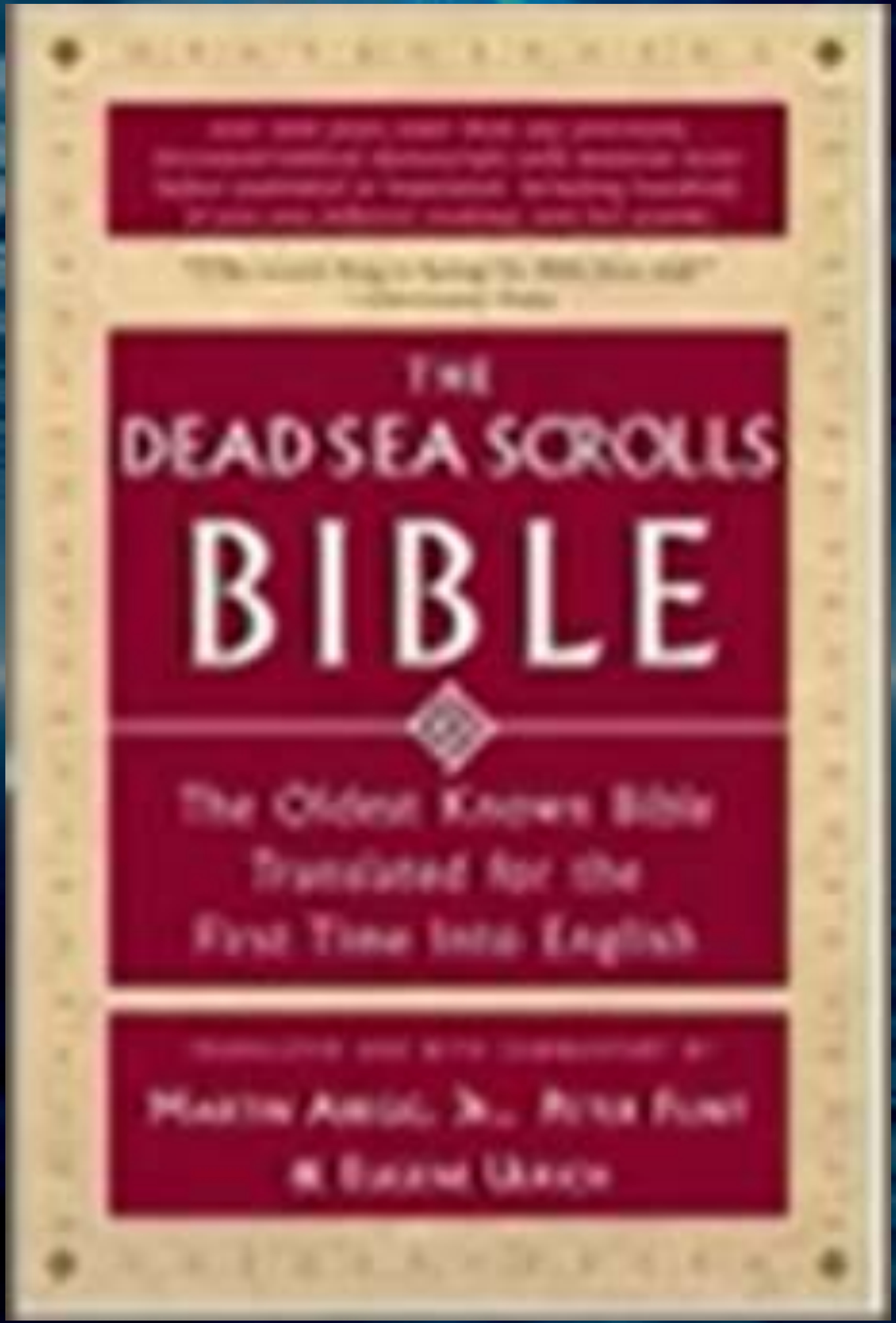
THE
DEAD SEA SCROLLS
BIBLE
The Oldest Known Bible
Translated for the
First Time into English

The Dead Sea scrolls bible the oldest known bible translated for first time into English

An entire paragraph, missing from all our Bibles for two thousand years, has now been restored in the New Revised Standard Version. Its existence had already been footnoted in the New American Bible in 1970. This paragraph graphically describes the atrocities of King Nahash of the Ammonites. 4QSam^a is the oldest extant witness to this text. The historian Josephus, writing in the second half of the first century CE, recounts the same details at the same point in his account of the history of the Jewish people, *Jewish Antiquities*. This demonstrates that the story was also in the Greek Bible that he was using.

الترجمة:

فقرة كاملة، ظلت مفقودة لمدة 2000 سنة من كل كتبنا المقدسة، تم إدخالها في ترجمة New Revised Standard Version. وفي سنة 1970 تم وضعها كتعليق هامشي في نسخة NEW American Bible، هذه الفقرة تصف فظائع ملك العمونيين ناحاش. هذه المخطوطة من قمران هي أقدم شاهد عن هذا النص. المؤرخ يوسيفوس، الذي كتب في النصف الثاني من القرن الأول الميلادي، ذكر في كتابه تاريخ اليهود، بعض تفاصيل الفظائع التي ارتكبها ناحاش.

المرجع:

Abegg, Martin, Jr., Peter Flint, and Eugene Ulrich. *The Dead Sea Scrolls Bible: The Oldest Known Bible Translated for the First Time into English*. New York: HarperOne, 1999. Print.

مخطوطة قمران لسفر صموئيل الثانى 24 4Q51

اولا مخطوطات قمران تشهد بالفعل على صحة وسلامة نص العهد القديم العبري وهي شاهد قديم ودقيق وبالفعل بشكل عام يتطابق مع نص العهد القديم.

الكتاب المقدس الذي بين أيدينا صحيح 100%

ثانيا مخطوطات قمران ليس كلها لنص الكتاب بل مخطوطات قمران هي مكتبة شبه كاملة بها النصوص وبها ترجمات وبها التفاسير والترجومات أيضا وكتب تاريخ ووثائق ومعاهدات وغيره

هي وجدت في الكهف الرابع من كهوف قمران وتم اكتشافه سنة 1953 م وتم فحصها باختصار ما بين سنة 1978 وسنة 1980 بواسطة E.D. Herbert

4Q51 Samuel a.

E.J. Brill 1997
D.W. Parry

4QMidrash Samuel
The Dead Sea Scrolls Study Edition vol 1 p 263

Provo Conference, 58-71; A. Rofe, 4QMidrash Samuel-Observations Concerning the Character of 4QSama, Text 19 (1998) 63-74

מדרש

تفسير مختصر

مخطوطة قمران لسفر صموئيل الثاني 4Q51 24

It is mixed text

Midrashic Traits In 4Q51 page 71

صفات المدراش في 4Q51

intentionally elaborated the original material, this book should not be considered as a copy of Samuel, but rather as a kind of ancient commentary thereof.

I would like to suggest here that what has been termed up to now 4QSam^{a} is but a lost composition – *Midrash Sefer Shemuel*. The term *midrash* is used here according to its oldest Hebrew acceptation, present in the Book of Chronicles (2 Chr 13:22; 24:27): *midrash* there is a commentary[5] that according to the fashion of those times rewrites older stories with the aim of restating the events to fit the concepts and taste of recent generations. This midrash on Samuel would be written towards the end of the Biblical period, about the fourth century B.C.E.; it preceded the Book of Chronicles, since it was used by the Chronicler in one point at least – the story of David's census, the plague caused by it, and the building of an altar on the threshing floor of Araunah, 2 Samuel 24.

In other words, at this point 4Q51 does not run the text of Samuel, but rather a harmonistic comment that restated the story in order to smooth its contradictions. And precisely such an ancient expounding work is what we would understand to be a midrash. If we had this portion of the scroll alone, we would aptly define it as 4QMidrash Samuel.

In conclusion: is 4Q51 a scroll of Samuel or a specimen of Midrash Samuel? Its texts in 1 Samuel 1, 2, 3, 10–11 and in 2 Sam 24 point towards the latter possibility, Midrash Samuel. As for the story of the Ark, the text is too scanty to submit decisive evidence. But the midrashic traits in the description of the sacrifice that accompanied the bringing up of the Ark favor the possibility advanced by the present author: Midrash Samuel after all.

Finally, what has been said does not impair the worth of 4Q51 as a textual witness. Once we discount all variations introduced on account of its interpretative character, this scroll offers us many good readings which can be substantiated by internal evidence and sometimes are supported by additional textual witnesses. And secondary readings are important as well: through them one gets acquaintance with the habits and the tendencies of the scribes who transmitted the Biblical texts in the times of the Second Commonwealth. [47] Even being a secondary textual witness, 4Q51 is a treasure-trove of information.[48]

F.M. Cross D.W. Parry R.J. SALEY E. Ulrich Qumran Cave 4.XII: 1-2 Samuel (DJD XVII: Oxford, 2005), 192.

A. Aejmelaeus BIOSC 40 (2007)

Cross et al (supra, n. 6)

Ibidem, pl, XVI

A Sanders (Leiden, 1997)

C.A. Evans and Sh. Talmon (eds)

Supplements to Vetus Testamentum

Editor in Chief

Christl M. Maier

Editorial Board

H.M. Barstad - N. Calduch-Benages - D.M. Carr - R.P. Gordon - L.C. Jonker
J. Joosten - G.N. Knoppers - A. van der Kooij - S.L. McKenzie - C.A. Newsom
M. Nissinen - H. Spieckermann - N. Wazana - S.D. Weeks - H.G.M. Williamson

VOLUME 171

2.1.9 *Rofé's Studies of 4Q Identify Examples of Nomistic and Midrashic Exegesis in 4Q and Rofé Argues that 4Q is not a Biblical Scroll*

جزء من مدراش لسفر صموئيل. وهذا لعدة اسباب

اولا صعب جدا ان يخطئ ناسخ واحد هذا الكم من الاخطاء في ثمان اعداد وبخاصه ان عادة خطأ ناسخ تكون معروفة اما بالحذف او اضافه ولكن ان تتنوع اخطاؤه بهذه الطريقة هذا صعب ان يقبل علميا على انها اخطاء ولكن هذه بوضوح تعليقات فهو بوضوح مدراش

ثانيا من العجيب انها تعتب اخطاء لان كل منها ينتج عنه تفسير أكثر للقصة بوضوح وتحويلها لأسلوب شرحي إذا فنحن لا نتكلم عن اخطاء إضافة ولكن نتكلم بكل تأكيد عن شرح اي مدراش وتعليقات لتوضيح القصة

ثالثا في الاضافات التي وضعها لا يمكن تفسيرها على انها اخطاء فلا يوجد سبب مقبول لاعتبارها كان اصلا جزء من سفر صموئيل وضاعت فهي مهمة لأي ناسخ لو كانت جزء من النص ولا يوجد سبب لحذفها حسب قواعد النقد النصي التحليل الداخلي فهي شرح بوضوح

جزء من مدراش لسفر صموئيل. وهذا لعدة اسباب

رابعا الكاتب ينقل بدقه من سفر الاخبار الاشياء التي يري انها تشرح وتوضح قصته وتجعلها مؤثره وواضحة بطريقه تفسيرية. فهو لا يخطئ ولكن يضع نصين متوازيين ويكمل من بعضهما ليفسر أكثر

الاحتمال: ان تكون مدراش لقراءات هيكلية بمعني انها فعلا تحتوي على جزء من نص صموئيل ولكنه لقراءة هيكلية فتضيف جزء من الموازي له في 1 اخبار وأيضا تضيف أجزاء تفسيرية فهي نفس الفكرة ولكن فقط أوضح احتمالية الاستخدام

Haphtaroth

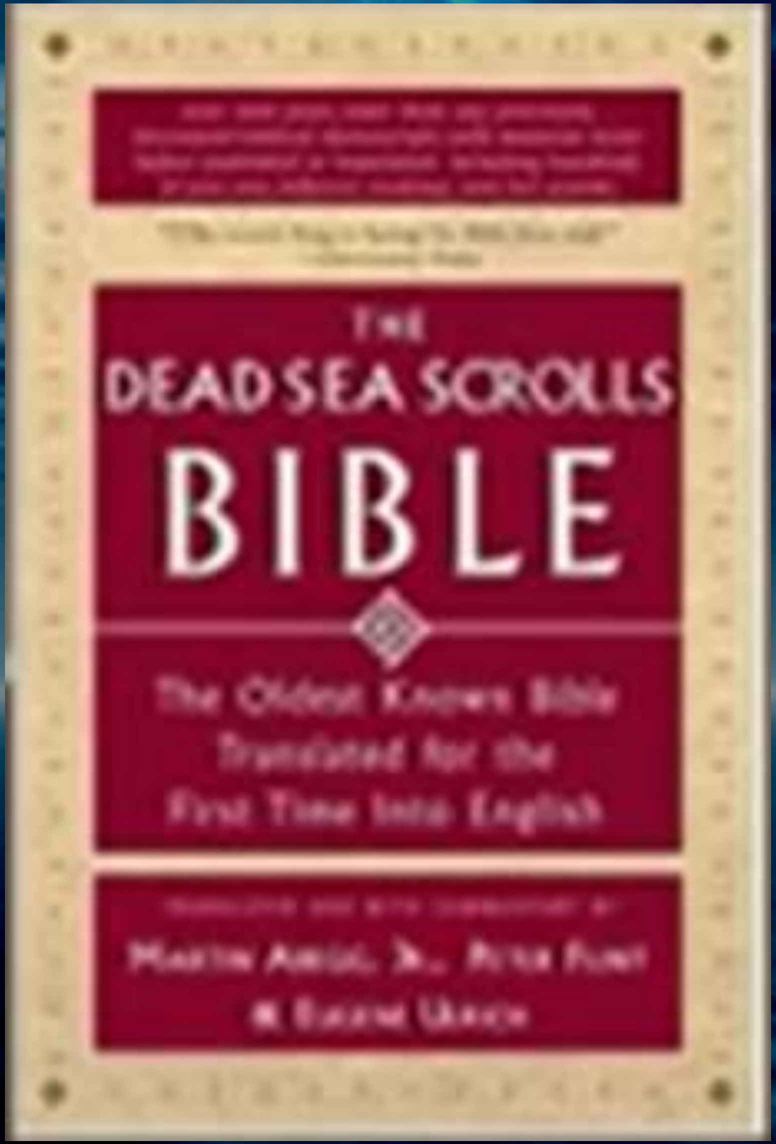

The Dead Sea scrolls bible the oldest known bible translated for first time into English

فيديو

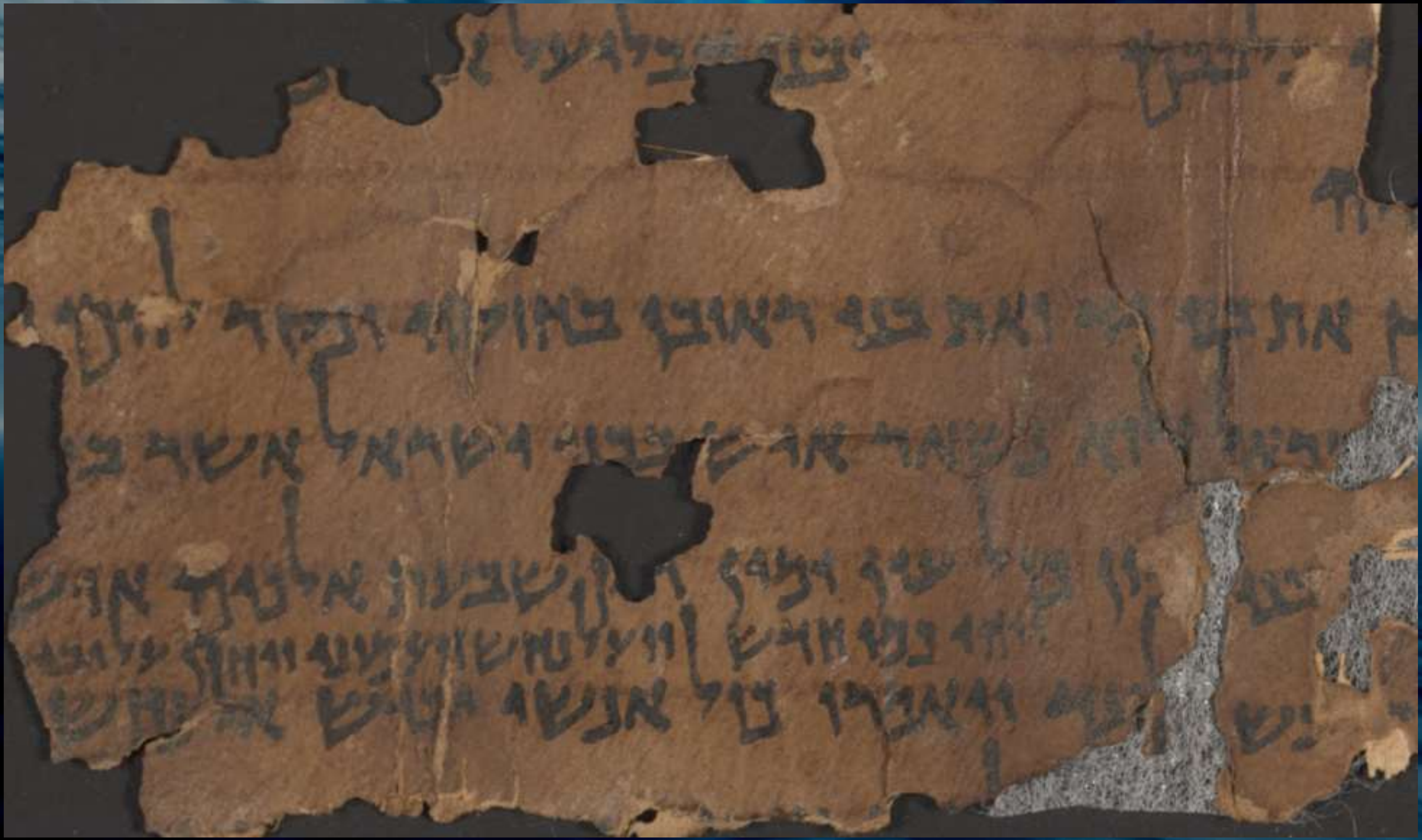

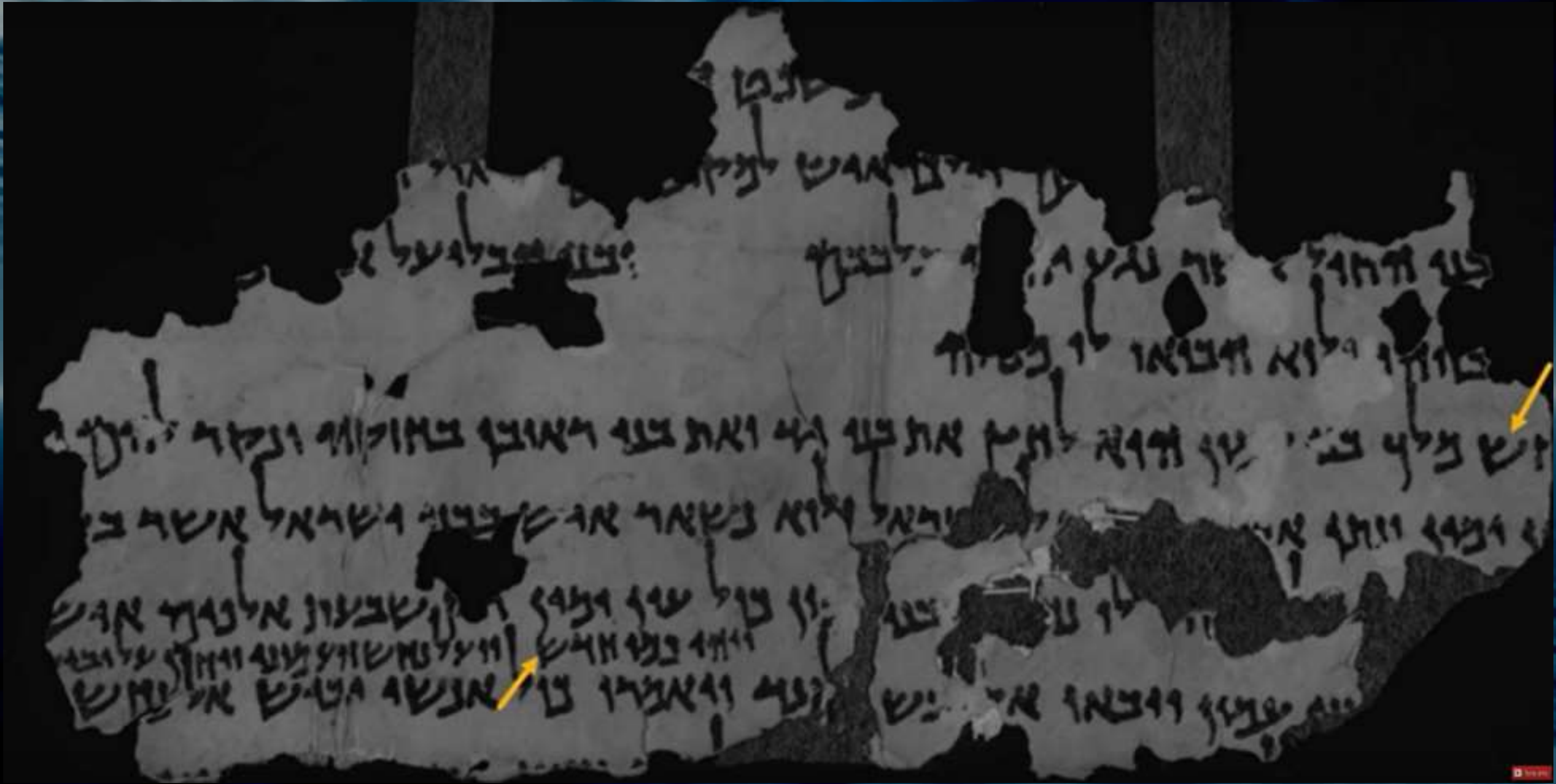

5 [זה וי]בֿזֿוהו וֿלוא הביאו לו מנח֯ה *vacat*

[ ]

6 [ונ]חֿש מלך בני ע֯מון הוא לחץ את בני גד ואת בני ראובן
בחזקה ונקר להם כ֯[ול]

7 [ע]י֯ן ימין ונתן אי֯ן [מושי]ע֯ ל[י]שראל ולוא נשאר איש בבני
ישראל אשר בע֯[בר הירדן]

8 [אש]ר֯ ל[וא נ]ק֯ר֯ לו נחֿ[ש מלך] בני[ע]מ֯ון כול עין ימין
ו[ה]ן שבעת אלפים איש

9 [נצלו מיד] ב֯נֿ֯י עמון ויבאו אל [י]בש ג֯לעד ‸ויהי כמו חדש

Westminster Leningrad Codex

וּבְנֵ֧י בְלִיַּ֣עַל אָמְר֗וּ מַה־יֹּשִׁעֵ֙נוּ֙ זֶ֔ה וַיִּבְזֻ֕הוּ וְלֹא־הֵבִ֥יאוּ ל֖וֹ מִנְחָ֑ה וַיְהִ֖י כְּמַחֲרִֽישׁ׃ פ

WLC (Consonants Only)

ובני בליעל אמרו מה־ישענו זה ויבזהו ולא־הביאו לו מנחה ויהי כמחריש׃ פ

Aleppo Codex

כז ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש {פ}

(BHS)

וּבְנֵי בְלִיַּעַל אָמְרוּ מַה־יֹּשִׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֻהוּ וְלֹא־הֵבִיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחֲרִישׁ׃

HOT))

ובני בליעל אמרו מה־ישענו זה ויבזהו ולא־הביאו לו מנחה ויהי כמחריש׃

TAR 1 Samuel 10:27   1

וּבנֵי 2 וְגֻברֵי רִשׁעָא אְמַרוּ בְמָא יִפרְקִנַנָא דֵין וּשָׁטְוהִי וְלָא אְתוֹ לְמִשׁאַל בִשׁלָמֵיה וַהְוָה כְשָׁתֵיק׃

WTT 1 Samuel 10:27

וּבְנֵ֨י בְלִיַּ֜עַל אָמְר֗וּ מַה־יֹּשִׁעֵ֙נוּ֙ זֶ֔ה וַיִּבְזֻ֕הוּ וְלֹא־הֵבִ֥יאוּ ל֖וֹ מִנְחָ֑ה וַיְהִ֖י כְּמַחֲרִֽישׁ׃ פ

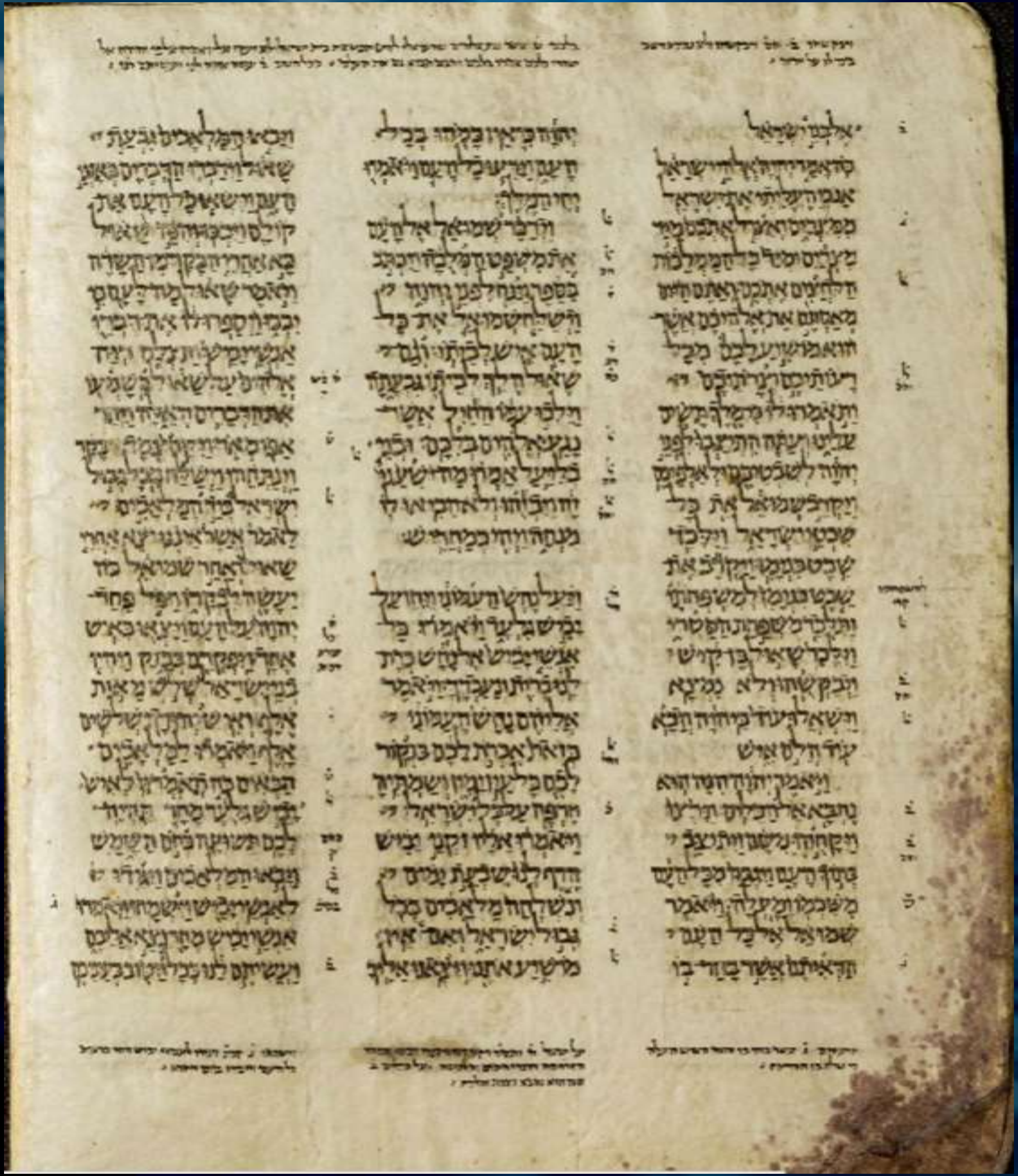

עמם ונהפכת לאיש אחר
והיה כי תבאינה האתות האלה 1Sa 10:7
עשה לך אשר תמצא ידך 1Sa 10:8
כי האלהים עמך וירדת לפני
הגלגל והנה אנכי ירד אליך
להעלות עלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוחל עד
בואי אליך והודעתי לך את
אשר תעשה והיה כהפנתו 1Sa 10:9
שכמו ללכת מעם שמואל
ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו
כל האתות האלה ביום ההוא 1Sa 10:10
ויבאו שם הגבעתה
והנה חבל נבאים לקראתו
ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא 1Sa 10:11
בתוכם ויהי כל יודעו מאתמול
שלשום ויראו והנה עם נבאים
נבא ויאמר העם איש אל
רעהו מה זה היה לבן קיש הגם 1Sa 10:12
שאול בנביאים ויען איש
משם ויאמר ומי אביהם על
כן היתה למשל הגם שאול 1Sa 10:13
בנבאים ויכל מהתנבות ויבא
הבמה ויאמר דוד שאול 1Sa 10:14
אליו ואל נערו אן הלכתם
ויאמר לבקש את האתנות
ונראה כי אין ונבוא אל

שמואל ויאמר דוד שאול 1Sa 10:15
הגידה נא לי מה אמר לכם 1Sa 10:16
שמואל ויאמר שאול אל
דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו
האתנות ואת דבר המלוכה
לא הגיד לו אשר אמר שמואל
ויצעק שמואל את העם אל 1Sa 10:17
יהוה המצפה ויאמר אל בני 1Sa 10:18
ישראל
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי העליתי את ישראל
ממצרים ואציל אתכם מיד
מצרים ומיד כל הממלכות 1Sa 10:19
הלחצים אתכם ואתם היום
מאסתם את אלהיכם אשר
הוא מושיע לכם מכל רעותיכם
וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך
תשים עלינו ועתה התיצבו
לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם
ויקרב שמואל את כל שבטי 1Sa 10:20
ישראל וילכד שבט בנימן
ויקרב את שבט בנימן למשפחתו 1Sa 10:21
ותלכד משפחת המטרי וילכד
שאול בן קיש ויבקשהו ולא 1Sa 10:22
נמצא וישאלו עוד ביהוה
הבא עוד הלם איש

ויאמר יהוה הנה הוא
נחבא אל הכלים וירצו ויקחהו 1Sa 10:23
משם ויתיצב בתוך העם ויגבה
מכל העם משכמו ומעלה
ויאמר שמואל אל כל העם 1Sa 10:24
הראיתם אשר בחר בו יהוה כי
אין כמהו בכל העם וירעו
כל העם ויאמרו יחי המלך
וידבר שמואל אל העם את 1Sa 10:25
משפט המלכה ויכתב בספר
וינח לפני יהוה וישלח שמואל
את כל העם איש לביתו וגם 1Sa 10:26
שאול הלך לביתו גבעתה
וילכו עמו החיל אשר נגע
אלהים בלבם ובני בליעל 1Sa 10:27
אמרו מה ישענו זה ויבזהו
ולא הביאו לו מנחה ויהי
כמחריש
ויעל נחש העמוני ויחן על 1Sa 11:1
יבש גלעד ויאמרו כל אנשי
יביש אל נחש כרת לנו ברית
ונעבדך ויאמר אליהם נחש העמוני 1Sa 11:2
בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין
ושמתיה חרפה על כל ישראל
ויאמרו אליו זקני יביש הרף 1Sa 11:3
לנו שבעת ימים ונשלחה

וילכו עמו החיל אשר נגע

1Sa 10:27

אלהים בלבם ובני בליעל

אמרו מה ישענו זה ויבזהו

ולא הביאו לו מנחה ויהי

כמחריש

ויעל נחש העמוני ויחן על 1Sa 11:1

יבש גלעד ויאמרו כל אנשי

יביש אל נחש כרת לנו ברית

1Sa 11:2

(LXX)καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν Τί σώσει ἡμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

(Brenton) But evil men said, Who is this man that shall save us? and they despised him, and brought him no gifts.

(Vulgate) filii vero Belial dixerunt num salvare nos poterit iste et despexerunt eum et non adtulerunt ei munera ille vero dissimulabat se audire

Antiquities VI, 5-1

1. AFTER one month, the war which Saul had with Nahash, the king of the Ammonites, obtained him respect from all the people; for this Nahash had done a great deal of mischief to the Jews that lived beyond Jordan by the expedition he had made against them with a great and warlike army. He also reduced their cities into slavery, and that not only by subduing them for the present, which he did by force and violence, but by weakening them by subtlety and cunning, that they might not be able afterward to get clear of the slavery they were under to him; for he put out the right eyes of those that either delivered themselves to him upon terms, or were taken by him in war; and this he did, that when their left eyes were covered by their shields, they might be wholly useless in war. Now when the king of the Ammonites had served those beyond Jordan in this manner, he led his army against those that were called Gileadites, and having pitched his camp at the metropolis of his enemies, which was the city of Jabesh, he sent ambassadors to them, commanding them either to deliver themselves up, on condition to have their right eyes plucked out, or to undergo a siege, and to have their cities overthrown. He gave them their choice, whether they would cut off a small member of their body, or universally perish. However, the Gileadites were so affrighted at these offers, that they had not courage to say any thing to either of them, neither that they would deliver themselves up, nor that they would fight him. But they desired that he would give them seven days' respite, that they might send ambassadors to their countrymen, and entreat their assistance; and if they came to assist them, they would fight; but if that assistance were impossible to be obtained from them, they said they would deliver themselves up to suffer whatever he pleased to inflict upon them.

The reading which could most easily have given rise to the other readings is best.

الأدلة الخارجية والداخلية تؤكد بطريقة قاطعة اصالة نص الكتاب في هذا العدد

أين ومتى ومن عدل الكتاب؟

والمجد لله دائما